

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

JOYGIVER s. r. o., IČ 04103122
se sídlem K Zahradkám 98, 251 68 Kamenice
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Vaňkem,
se sídlem Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

**Ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské
inspekce**
se sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2021, č. j. SZPI/AU125-14/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V..

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobci jako obviněnému bylo dne 2. 7. 2021 doručeno rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „**prvoinstanční orgán**“) ze dne 22. 06. 2021 č.j. SZPI/AU125-11/2021, kterým byl žalobce shledán vinným z porušení § 5d odst. 1 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy (dále jen zákon o „**regulaci reklamy**“), a to tím, že jako zadavatel měl zadat reklamu (dostupnou minimálně dne 10. 2. 2021 a 22. 2. 2021 na webové stránce www.dietalegre.cz) na proteinové potraviny, která měla obsahovat nepřípustná zdravotní tvrzení, kdy v záložce „proměny“ měla být uvedena tvrzení, která dle správního orgánu odkazují na míru nebo množství zhubnutých kilogramů k dietnímu programu Dietalegre, a současně tím, že tuto reklamu jako zpracovatel zpracoval.
2. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný dne 1. 9. 2021 rozhodnutím č. j. SZPI/AU125-14/2021 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorát v Praze, č. j. SZPI/AU125-11/2021 ze dne 22. 6. 2021 potvrdil.
3. Toto rozhodnutí žalobce napadl výše nadepsanou žalobou.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce v žalobě především namítal, že proteinová (neboli bílkovinná) dieta, prezentovaná na správním orgánem označených internetových stránkách, je založena na pravidelném, vyváženém a speciálně navrženém stravovacím programu, který obsahuje jak bílkovinné přípravky, tak další jídlo, s tím, že je odborně navržen seznam doporučených potravin, a taktéž seznam potravin, jejichž konzumace se s ohledem na dosažení cíle diety nedoporučuje. Informace o výživových hodnotách potravin a doplňků stravy mohou spotřebitele vést k rozhodnutím, která ovlivní jejich celkový příjem jednotlivých živin nebo jiných látek tak, aby se v rámci vyvážené stravy spotřebitelé snažili vybírat zdravé potraviny, což má pozitivní důsledky, mimo jiné i úbytek nadbytečné váhy.
5. Žalobce tedy v podstatě namítá, že není možno dovodit, že v případě správním orgánem namítaných „nepřípustných zdravotních tvrzení“ jde o tvrzení žalobce, resp. že by žalobce zadal reklamu, v rámci které by taková tvrzení byla obsažena, ale že žalobce pouze uvádí fakta.
6. Zároveň žalobce uvedl, že v samotném protokolu o kontrole č. P013-11548/21 ze dne 1. 3. 2021 je uvedeno, že kontrolovaná osoba odstranila z webové stránky www.dietalegre.cz záložku proměny, kde byla uvedena výše popsaná tvrzení, čímž kontrolovaná osoba dle správního orgánu splnila součinnost uloženou v rámci kontroly dne 22. 2. 2021 opatřením č. D021-11548/21/D.
7. Vzhledem k výše uvedenému je žalobce přesvědčen, že uložená pokuta je nezákonná, neodůvodněná a že napadené rozhodnutí by mělo být zrušeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že první tvrzení žalobce je obsahově shodné s tvrzením, které bylo již předmětem žalobcova odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalobce přitom nijak nepolemizuje se závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, nezpochybňuje je a pouze opakuje své dřívější námitky. Žalovaný proto konstatuje, že vypořádání předmětné námítky, tak jak ho provedl v bodě Ad 1) na straně 8-10 napadeného rozhodnutí, považuje za správné a dostatečné a nadále na něm setrvává.
9. K samotné námitce žalobce žalovaný předně konstatuje, že nikterak nezpochybňuje jeho tvrzení o podstatě proteinové diety, prezentované na jeho webových stránkách www.dietalegre.cz. Předmětem správního řízení ale nebylo prezentování žalobcem navrženého stravovacího programu, ale jednání spočívající v tom, že žalobce zadal a zpracoval na svých webových stránkách www.dietalegre.cz (záložka „proměny“) reklamu na proteinové potraviny dietního programu Diatalegre® obsahující nepřípustná zdravotní tvrzení odkazující na míru nebo množství úbytku hmotnosti.
10. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle žalovaného dostatečně seznatelné jak to, proč je text uvedený na webových stránkách žalobce v záložce „proměny“ (obsahující příspěvky spotřebitelů) nutné považovat za reklamu obsahující „nepřípustná zdravotní tvrzení“, tak následně i skutečnost, proč je žalobce nutné považovat za zpracovatele a - protože reklamu zpracoval pro sebe - též za zadavatele reklamy. Z popsání způsobu ukládání předmětného textu reklamy (zjištění učiněná prvoinstančním orgánem) je totiž patrné, že reklamu na web žalobce neumístil přímo spotřebitel, ale pro jeho publikaci do podoby vykazující znaky reklamy obsahující „nepřípustná zdravotní tvrzení“ bylo nutné, aby informace uvedené ve formuláři vyplněný spotřebitelem žalobce zpracoval.
11. Žalobce ostatně ani netvrdí, že by zpracovatelem a zadavatelem reklamy on sám nebyl a nevznáší žádné argumenty, které by závěry žalovaného zpochybňovaly.
12. Pokud jde o námitku odstranění záložky „proměny“, a tedy i oněch tvrzení, žalovaný uvádí, že k nápravě protiprávního stavu došlo až na základě opatření vydaného kontrolním orgánem, jehož splnění bylo povinností žalobce pod hrozbou další sankce v případě, že by protiprávní stav odstraněn nebyl. Žalobce neprokazoval, a tedy ani neprokázal, že by vynaložil konkrétní úsilí k tomu, aby zabránil porušení konkrétních právních povinností, když se ve svém výčtu skutečností omezil na popis splnění až následného opatření uloženého kontrolním orgánem na základě jeho kontrolního zjištění. Splnění opatření tak dle žalovaného nebylo na místě zohlednit v jeho prospěch ani v rámci hodnocení závažnosti přestupků, ani posoudit jako splnění podmínek zproštění odpovědnosti za přestupek dle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.
13. Pokud jde o výrok žalobce o nezákonnosti a neodůvodněnosti pokuty, vzhledem ke zbytku svého vyjádření s ním žalovaný nesouhlasí a navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

14. Žaloba byla městskému soudu doručena 8. 11. 2020, a jelikož napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 8. 9. 2021, byla podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

„s. ř. s.“), přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.

15. Žaloba není důvodná.
16. Dle ustanovení § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy „*V reklamě na potraviny mohou být uvedena výživová nebo zdravotní tvrzení za podmínek přímo použitelného předpisu Evropské unie.*“
17. Tímto předpisem je Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006, o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Dle jeho čl. 12 písm. b) tohoto Nařízení „*Nejsou přípustná tato zdravotní tvrzení: tvrzení, která odkazují na míru nebo množství úbytku hmotnosti.*“
18. Soud podotýká, že při takto kognitivní úpravě jsou jeho možnosti při výkladu ustanovení, jež se dotýkají celého případu, značně omezeny. Obdobně na tom byly i správní orgány.
19. Žalobce nijak nerozporoval tvrzení a zjištění správních orgánů, tak jak byly uvedeny v prvoinstančním i napadeném rozhodnutí. Dokonce je sám zopakoval v žalobě, když do ní přejal konkrétní výroky a komentáře, jejichž zveřejnění bylo dle správních orgánů přestupkem.
20. Soud má za nepochybné, že i zveřejněné komentáře, jejichž cílem je motivovat zákazníka ke koupi konkrétního produktu, jsou považovány za reklamu a mohou obsahovat nepřipustná tvrzení. Dle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy se reklamou rozumí „*oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky,*“ apod.
21. Je při tom zjevné, že žalobce zveřejnil dané komentáře, které jsou vůči jeho výrobkům pozitivní právě proto, aby podpořily prodej jeho produktů, které na internetových stránkách nabízí. Současně je zřejmé, že - jak zjistil prvoinstanční orgán - komentáře jsou zveřejněny až následně (po kontrole) žalobcem, takže na stránku je nemůže vložit přímo uživatel. Tyto komentáře tak jsou reklamou.
22. Soud při tom nijak nezpochybňuje tvrzení žalobce ohledně proteinové diety. Problémem je, že internetová stránka nemá jen čistě informativní charakter, ale žalobce se zároveň snaží faktů o proteinové dietě využít k tomu, aby zájemcům nabídl (a v ideálním případě i prodal) jídla, která jim pomohou k úspěšnému absolvování této diety.
23. Toto snažení žalobce sice představuje zcela legitimní podnikatelský záměr, ovšem zároveň se rozhodl podpořit jej reklamou (kterou možná za reklamu ani nepovažoval, ale o skutečném charakteru už zmíněných komentářů nemůže být pochyb), která obsahuje určitá tvrzení ohledně redukce hmotnosti.
24. Právní úprava, obsažená v přímo použitelném předpisu, tedy v Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006, o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, však v této věci jasně stanoví zákaz takových tvrzení a jakékoliv odkazy na hmotnost či její úbytek zapovídá. Jestliže tedy reklama obsahuje jakékoliv tvrzení, které odkazuje na míru nebo množství úbytku hmotnosti, pak porušuje ustanovení článku 12 písm. b) citovaného Nařízení, a je proto v rozporu s ust. § 5d odst. 1 zákona o regulaci reklamy.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. Soud konstatuje, že správní orgány citovaná ustanovení interpretovaly a aplikovaly správně.
26. Žalobce dále namítal, že odstranil záložku „proměny“ a tím tedy své předchozí pochybení napravil.
27. Ani v této věci nemohl soud dát žalobci za pravdu. Napadeným rozhodnutím (ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně) byl žalobce postižen za přestupek, kterého se dopustil již tím, že na své webové stránky umístil nepovolená reklamní tvrzení. Jestliže je následně na základě opatření správního orgánu odstranil, ukončil tím sice tento protiprávní stav, ale nemohl se zbavit přestupkové odpovědnosti za to, že takový stav vyvolal a po jistou dobu udržoval.
28. Pro úplnost lze uvést, že odstraněním nedovolených tvrzení žalobce reagoval až na opatření uložené kontrolním orgánem na základě jeho kontrolního zjištění, a plnil tak povinnost, jejíž nesplnění by bylo dalším přestupkem.
29. Soud je zároveň toho názoru, že uložená pokuta 15 000 Kč není nijak excesivní, ani pro žalobce zničující. Naopak soud se ztotožňuje s žalovaným v tom, že pokuta má spíše preventivní charakter, i vzhledem k tomu, že maximální výše, v níž by bylo možné pokutu uložit, je 2 000 000 Kč.
30. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nezákonné a neodůvodněné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce neměl v řízení úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.